

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce **F. L.**, narozeného dne ..., státního příslušníka Č., zastoupeného Mgr.Markem Čechovským, advokátem se sídlem v Praze 1, Václavské náměstí 21, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 3, Koněvova 188/32, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního úřadu

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze dne 26.10.2011, domáhal ochrany soudu proti nečinnosti žalovaného správního úřadu s odůvodněním, že již dne 17.5.2011 podal žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky u místně a věcně příslušného správního úřadu, kterým je Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky. Žalobce namítl, že podle ustanovení § 169 odst.1 písm.e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu), je správní úřad povinen vydat rozhodnutí ve věci žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu bezodkladně, nejpozději ve lhůtě šedesáti dnů ode dne podání žádosti. Podle článku 38 odst.2 Listiny základních práv a svobod má každý právo, aby jeho věc byla projednána bez zbytečných průtahů.

Vzhledem k tomu, že žalovaný správní úřad nepostupoval bezodkladně a ve věci byl nečinný, podal žalobce dne 21.9.2011 návrh na opatření proti nečinnosti podle ustanovení §

80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Až do dne podání žaloby však nebylo vydáno rozhodnutí ve věci samé.

Z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu k podané žalobě ze dne 5.1.2012 vyplývá, že žalovaný správní úřad oprávněnost podané žaloby popírá, když nečinnost jemu výhradně přičítat nelze. K námitkám, uvedeným v podané žalobě, žalovaný sdělil, že k osobnímu podání žádosti – zde o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání – a vlastnímu zahájení řízení u místně příslušného pracoviště správního úřadu podle hlášeného pobytu žadatele, kam byl odeslán, došlo dne 26.5.2011. Správní úřad k žádosti provedl kontrolu v evidenci CIS a ověřil kopii předloženého cestovního dokladu. Podle ustanovení § 169 odst.14 zákona o pobytu cizinců je žádost o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu cizinec povinen podat osobně. Žadateli bylo vydáno potvrzení o podání žádosti. Sám zástupce žalobce v průvodním dopise ze dne 17.5.2011 sděloval, že běží správní řízení u příslušného úřadu práce ohledně prodloužení povolení k zaměstnání žadatele. Příslušný doklad, potvrzující účel pobytu, tj. ověřenou kopii rozhodnutí úřadu práce ze dne 31.5.2011, dodal žalobce poštou dne 23.6.2011. Žalobce nepředložil doklad o zajištění ubytování, přesto v návrhu na opatření proti nečinnosti podle správního řádu zástupce žalobce uváděl, že jsou již shromážděny veškeré podklady pro vydání rozhodnutí.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Dne 17.5.2011 podal žalobce u příslušného žalovaného správního úřadu žádost o dlouhodobý pobyt podle ustanovení § 42 zákona o pobytu. Téhož dne zástupce žalobce spolu s plnou mocí ze dne 20.3.2011 sdělil správnímu úřadu, že žadatel pobývá na území České republiky v režimu víza nad devadesát dnů a žádá o udělení dlouhodobého pobytu za účelem zaměstnání, kterým bude jeho dosavadní pobyt za stejným účelem prodloužen. Dále v dopise právní zástupce žalobce uvedl, že v květnu 2011 probíhá na příslušném úřadu práce řízení o prodloužení povolení k zaměstnání žadatele. Veškeré další náležitosti žádosti budou na výzvu správního úřadu doloženy.

Spisový materiál obsahuje žádost zástupce žalobce ze dne 12.7.2011 o nahlédnutí do spisu a písemnost ze dne 23.8.2011, kdy zástupce žalobce doložil opis pracovního povolení ve prospěch účastníka řízení, vydaný Úřadem práce hlavního města Prahy. Spisový materiál dále obsahuje rozhodnutí Úřadu práce České republiky ze dne 31.5.2011, jímž bylo žalobci prodlouženo povolení k zaměstnání u zaměstnavatele ZTE Czech s.r.o. na dobu ode dne 1.7.2011 do dne 30.6.2012.

Spisový materiál správního úřadu rovněž obsahuje rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 8.11.2011, č.j.: MV-106953-4/SO-2011, jímž bylo odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra jako správnímu úřadu příslušnému k vydání rozhodnutí ve věci řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky přikázáno, aby do třiceti dnů ode dne doručení tohoto opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí ve věci řízení o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky panu F. L.

Městský soud v Praze po provedeném řízení posoudil podanou žalobu takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního úřadu podle ustanovení zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.).

Nutno konstatovat, že k ověření stavu věci soud požádal žalovaného o sdělení, zda bylo o žádosti žalobce rozhodnuto s tím, že nebude-li soudu zaslána ve lhůtě deseti dnů informaci o stavu řízení, bude vycházet z obsahu spisového materiálu a tedy z toho, že rozhodnuto nebylo. Žádost soudu byla doručena žalovanému dne 14.2.2013, dne 8.3.2013 žalovaný soudu sdělil, že již dne 9.3.2012 pod č.j.: OAM-39980-13/DP-2011 byl proveden záznam o vydání povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyni

Řízení o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je upraveno v ustanoveních § 76 až § 81 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). V těchto ustanoveních jsou stanoveny podmínky pro podání žaloby, náležitosti žaloby a možný způsob rozhodnutí soudem. V případech, kdy se soud zabývá otázkou důvodnosti žaloby z hlediska věcného, pak z ustanovení § 81 odst. 1 s.ř.s. vyplývá, že soud rozhoduje na základě skutkového stavu, zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Podle § 81 odst. 2 s.ř.s. soud v případě, je-li návrh důvodný, uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Podle § 81 odst. 3 s.ř.s. soud žalobu zamítne, není-li důvodná.

Z ustanovení § 81 odst.2 a odst.3 s.ř.s. vyplývá, že v případě věcného posuzování žaloby může soud rozhodnout rozsudkem buď tak, že uloží správnímu orgánu vydat rozhodnutí nebo osvědčení se stanovením přiměřené lhůty nebo tak, že žalobu zamítne. Zamítnutí žaloby je vázáno na nedůvodnost podané žaloby. Žalobu je nutno považovat za nedůvodnou také tehdy, bylo-li rozhodnutí nebo osvědčení do doby, než soud ve věci rozhodl, již správním orgánem vydáno. Tomuto výkladu svědčí i samotné znění ustanovení § 81 odst.2 a odst.3 s.ř.s., ze kterých vyplývá, že jiný způsob rozhodnutí, je-li rozhodováno ve věci samé, soudu nepřísluší. Soud tedy buď může uložit správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a nebo musí žalobu zamítnout. V případě, že rozhodnutí nebo osvědčení v mezidobí správní orgán vydal, je pojmově vyloučeno, aby mu soud rozsudkem uložil toto rozhodnutí vydat a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu, neboť rozhodnutí bylo již správním orgánem vydáno. Pak nezbývá, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Ochrana práv žalobce spočívá v přijetí rozsudku, kterým by soud uložil správnímu orgánu zjednat nápravu, tedy vydat rozhodnutí nebo osvědčení. Účelem žaloby na ochranu proti nečinnosti není konstatování, zda k nečinnosti správního orgánu došlo či nikoliv.

Vzhledem k tomu, že ze správního spisu vyplývá, že o žádosti žalobce bylo již rozhodnuto, nelze žalovanému uložit, aby o této žádosti rozhodl. Proto soud žalobu podle ustanovení § 81 odst. 3 zamítl. Je vhodné poznamenat, že ze spisového materiálu je zřejmé, že žalobci bylo rozhodnutí žalovaného správního orgánu doručeno v březnu 2012, na tuto skutečnost žalobce ani jeho zástupce žádným procesním úkonem nereagovala.

Výrok o nákladech v řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst.1 s.ř.s., když žalobce neměl ve věci úspěch a proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. V řízení úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Podle ustanovení § 51 odst.1 s.ř.s. soud rozhodl bez nařízení jednání, když účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili s takovýmto postupem výslovný nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8.března 2013

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu